

Kirkeministeriet

Folketingets Kirkeudvalg
Christian.Langballe@ft.dk
Lov@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 19. april 2017 (KIU L 160 – spørgsmål 10) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Vil ministeren på baggrund af de bekymringer, der blev rejst ved 1. behandling og igen i spørgsmål 2 og 3, tage initiativ til et ændringsforslag som sikrer, at provstier, biskopper og stiftsøvrigheder ikke kan pålægges at deltage i forsøg, herunder at finansiere forsøg. I benægtende fald bedes ministeren være behjælpelig med udarbejdelsen af et ændringsforslag, der sikrer dette.”

Svar:

Af de grunde som fremgår af mine svar af den 3. april 2017 på udvalgets spm. 2 og 3 (Svar på KIU L 160 - spm. 2 og 3) agter jeg ikke at fremsætte et ændringsforslag som ønsket af spørgeren.

I forlængelse heraf vil jeg understrege, at jeg har tillid til, at menighedsrådene selv er de bedste til at vurdere, hvordan de mest hensigtsmæssigt får løst deres opgaver. Og jeg er overbevist om, at vi ved at give menighedsrådene større frihed til at organisere sig individuelt gavner grundlaget for folkekirken. Menighedsråd kan på den måde få mere energi, luft og tid til at arbejde for kirkens liv og vækst, hvilket kommer os alle til gode.

Jeg har ved udformningen af lovforslaget lagt afgørende vægt på at sætte menighedsrådene ikke blot i fokus men i centrum. Menighedsrådene er de bærende demokratiske enheder i folkekirken, og de skal have vide mulighed for at afprøve nye måder at organisere deres opgaver – internt såvel som eksternt – på.

Det er et af lovforslagets grundprincipper, at der gælder fuld frivillighed for menighedsrådene. Det foreslås bl.a., at kompetencen til at beslutte, om et menighedsråd ønsker at indgå i et forsøg, alene ligger hos det pågældende menighedsråd. jf. lovforslagets almindelig bemærkninger afsnit 2.1. Hvis der er menighedsråd, der ønsker at placere opgaver, kompetence og finansiering fx hos et provstiudvalg, så skal de have mulighed for det.

Det er også lovforslagets udgangspunkt, at der skal være enighed mellem menighedsråd og provstiudvalg om, at opgaver, kompetence og finansiering heraf flyttes til provstiudvalget. Men der kan være tilfælde, hvor denne enighed ikke er tilstede. Her betyder lovforslagets § 3, stk. 2 og 3, at provstiudvalgets bliver forpligtet til at deltage i et samarbejde om flytning af opgaver, kompetence og finansiering, hvis 30 pct. af provstiets menighedsråd ønsker det.

Hensynet til menighedsrådene skal naturligvis afvejes over for hensynet til provstiudvalgene. En procentsats på 30 betyder med den nuværende

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 48481/17

Dette dokumentnr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 24. april 2017

geografiske folkekirkelige struktur, at der vil være to provstier, hvor to menighedsråd kan forpligte provstiudvalget til at deltage i forsøg, og 21 provstier, hvor tre menighedsråd kan forpligte provstiudvalget til at deltage i forsøg. Der vil således ikke med en tærskel på 30 procent være provstier, hvor et enkelt menighedsråd alene kan forpligte et provstiudvalg til at overtage opgaver, kompetence og finansiering. Jeg har med denne procentsats forsøgt at sikre, at opgavemængden har en sådan volumen, at det giver mening at placere den hos provstiudvalget, og derved taget hensyn til provstiernes økonomi i forbindelse med investeringer ved forsøg.

I forhold til stiftsøvrigheder og biskopper kan disse kun pålægges at deltage i forsøg, hvis kirkeministeren finder det hensigtsmæssigt, at stiftsøvrigheden eller biskoppen indgår i samarbejdet.

Menighedsrådene har således ikke mulighed for at pålægge stiftsøvrigheder og biskopper at indgå i et samarbejde – herunder at påtage sig opgaver m.v. Reglerne for at kunne pålægge stiftsøvrigheder og biskopper at indgå i et samarbejde med menighedsråd er set fra et menighedsrådsperspektiv mere restriktive end reglerne vedr. samarbejde mellem menighedsråd og provstiudvalg.

Som nævnt i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, stk. 4, er baggrunden for, at kirkeministeren kan pålægge biskopper eller stiftsøvrigheder at deltage i forsøg, hvis et eller flere menighedsråd ønsker at deltage i forsøg med en eller flere biskopper eller stiftsøvrigheder, bl.a., at kirkeministeren skal sikre, at forsøget har en vis volumen, og at det er hensigtsmæssigt, at stiftsøvrigheden eller biskoppen indgår i samarbejdet. Det kan fx være tilfældet, hvis kirkeministeren vurderer, at stiftsøvrigheden eller biskoppen besidder særlige for forsøget relevante kompetencer og ressourcer. Efterspørgsel på tværs af provstier fra menighedsråd på at kunne placere opgaver, kompetence og finansiering hos en anden folkekirkelig myndighed kan ligeledes tale for en samlet placering på stiftsniveau i stedet for en placering spredt på provstiniveau. Med en godkendelseskompetence hos kirkeministeren sikres det endvidere, at stifternes opgavevaretagelse og kompetence er i fokus ikke bare inden for det enkelte stift, men for stifterne samlet set – også set i forhold til en evt. fordeling eller specialisering af opgaver mellem stifterne. Det skal ligeledes pointeres, at biskoppernes eller stiftsøvrighedernes holdning til sagen naturligvis vil indgå som et element i vurderingen, jf. i øvrigt mit svar af 3. april 2017 på udvalgets spm. 4 (Svar på KIU L 160 – spm. 4).

Jeg vil i forlængelse heraf også nævne, at et forsøg kan afsluttes efter en deltagers anmodning, når kirkeministeren finder rimelig grund dertil, jf. lovforslaget § 6, stk. 2. Finder et provstiudvalg, en stiftsøvrighed eller en biskop således at et igangværende forsøg er u hensigtsmæssigt evt. på grund af typen af opgaver, placeringen af opgaver eller udfordringer ved selve samarbejdet, kan myndigheden ansøge kirkeministeren om ophævelse af forsøget. Ministeren foretager i så fald en konkret afvejning af de forskellige forhold, der gør sig gældende i forhold til det konkrete forsøg, jf. de specielle bemærkninger til bestemmelsen. Finder ministeren det for hensigtsmæssigt at afslutte

forsøget, vil dette ske. Der er således en "nødbremse" i forhold til forsøg, der viser sig uhensigtsmæssige.

Som bekendt er der tale om en forsøgslovgivning, hvor det overordnede formål er at sikre en systematisk erfaringsopsamling, herunder at sikre evaluering af hensigtsmæssigheden af at kunne pålægge provstiidvalg, stiftsøvrigheder og biskopper at deltage i samarbejder med menighedsråd.

Baggrunden for den foreslåede forsøgslovgivning er således at opsamle erfaringer, sådan at vi får et bedre grundlag for at beslutte evt. generelle ændringer af den kirkelige lovgivnings bestemmelser om organisering af menighedsrådenes arbejde. Det skal sikre et validt empirisk grundlag for en eventuel senere revision af den kirkelige lovgivning.

Regeringen kan derfor ikke støtte ændringsforslaget, men jeg yder selvfølgelig gerne teknisk bistand til brug for udarbejdelsen. Et ændringsforslag vil kunne formuleres på følgende måde:

Til § 3

1) I *stk. 1* udgår », jf. dog *stk. 2* og *4*«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

2) *Stk. 2-4* udgår.

[Fuld frivillighed for provstiidvalg, biskopper og stiftsøvrigheder til at indgå i forsøg]

Til § 4

I stk. 1 udgår »*stk. 1*,«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Til § 11

3) *I stk. 2* udgår »*stk. 2* og *3*,«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Mette Bock

Kirke-
ministeriet

Upoutti

Dokument nr.: 48481/17
Side 4

/ Natasja Erica Agerskov Perotti